

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนตามทักษะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทักษะของบุคลากรในโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทักษะของบุคลากรในโรงเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทักษะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทักษะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน
5. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่เลือกมาศึกษาครั้งนี้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

6. เพื่อหาปัจจัยทางการบริหาร ที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และสมการพยากรณ์

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลโรงเรียน ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน แตกต่างกัน
4. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน แตกต่างกัน
5. ปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
6. ปัจจัยทางการบริหาร สามารถพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรการวิจัย (Research Population) ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น

2.362 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร 248 คน และครูผู้สอนจำนวน 2,114 คน จากทั้งหมด 212 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2560 จำนวน 334 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 120 คน และครูผู้สอน จำนวน 214 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, 607–610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

3.1 แบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน มีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร

แบบสอบถามในตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) เกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 8 ด้าน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน

แบบสอบถามในตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) เกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 3 ด้าน

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ เรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 50 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความมั่นคงของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนเท่ากับ 0.935 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนรายข้ออยู่ระหว่าง 0.243 – 0.865 และได้ค่าความมั่นคงของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียนเท่ากับ 0.861 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียนรายข้ออยู่ระหว่าง 0.251 – 0.726

3.2 แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณจึงนำมาวิเคราะห์และแปลความหมายดังนี้

4.1 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนแล้วนำมาลงรหัสเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน

4.2 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บและคำนวณหาค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์ได้มาสรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและเขียนข้อเสนอแนะ

4.3 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์หาความถี่ (Frequencies) และร้อยละ (Percentage) ของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.4 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ในส่วนของการหาระดับของปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน และประสิทธิผลโรงเรียน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้การแปลความหมาย ดังนี้

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน / ประสิทธิผลโรงเรียน

โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหารของ
โรงเรียน / ประสิทธิภาพโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหารของ
โรงเรียน / ประสิทธิภาพโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหารของ
โรงเรียน / ประสิทธิภาพโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหารของ
โรงเรียน / ประสิทธิภาพโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหารของ
โรงเรียน / ประสิทธิภาพโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.5 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ในส่วนของการ
เปรียบเทียบโดยใช้สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ใช้การทดสอบที (t – test) ชนิด
Independent Samples เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง และในส่วนของการเปรียบเทียบโดย
ใช้ขนาดโรงเรียน ใช้การทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
(One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดย
ใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé – Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตาม
ความเหมาะสม

4.6 การวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิง เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของ
ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนและประสิทธิภาพโรงเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient)
และสร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
(Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise) มีเกณฑ์ในการแปลความสัมพันธ์ ดังนี้
ในการแปลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารของ
โรงเรียนและประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
ได้กำหนดการแปลความหมาย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550, หน้า 314)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.90 ขึ้นไป หมายถึง ความสัมพันธ์
ของปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนและประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลในโรงเรียน

มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.70 – 0.89 หมายถึง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานบุคคล
ในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.30 – 0.69 หมายถึง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานบุคคล
ในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า 0.30 หมายถึง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานบุคคล
ในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า 0.00 หมายถึง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานบุคคล
ในโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูล
ตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดย
การหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

5.2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน
(Pearson)

5.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3.2 สมมติฐานข้อ 3 และ 4 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบโดยใช้สถานภาพการดำรงตำแหน่งคือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ใช้การทดสอบที่ (t – test) ชนิด Independent Samples และในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบโดยใช้ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้การทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé – Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.3.3 สมมติฐานข้อ 5 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient)

5.3.4 สมมติฐานข้อ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี สรุปผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร ด้านการจูงใจ และด้านภาวะผู้นำตามลำดับ
2. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านความพึงพอใจในการทำงานของครู ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ตามลำดับ

3. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

3.1 ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม และด้านการพัฒนาทีมงาน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการจูงใจ ส่วนด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านมากกว่าครูผู้สอน

3.2 ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ โดยรวม พบว่า ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

4.1 ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ โดยรวม พบว่า ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนโดยรวม (X_t) กับประสิทธิผลโรงเรียนโดยรวม (Y_t) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.633 ส่วนปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนทั้ง 8 ด้าน และประสิทธิผลโรงเรียนทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 8 ด้าน พบว่ามีจำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาทีมงาน (X_8) และด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_1) และด้านการจูงใจ (X_5)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการพัฒนาทีมงาน (X_8) รองลงมา คือ ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_1) และด้านการจูงใจ (X_5) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.435, 0.172, 0.130 และ 0.105 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้ร้อยละ 46.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.20006

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้ $Y' = 1.749 + 0.286 X_8 + 0.114 X_4 + 0.094 X_1 + 0.076 X_5$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ $Z' = 0.435 Z_{X_8} + 0.172 Z_{X_4} + 0.130 Z_{X_1} + 0.105 Z_{X_5}$

7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีจำนวน 4 ด้าน ที่ต้องได้รับการพัฒนา ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการจูงใจ และด้านการพัฒนาทีมงาน สรุปจากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

7.1 ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ควรส่งเสริมบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการปฏิบัติงานของครู โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีการจัดโครงสร้างการบริหารในโรงเรียนที่ชัดเจน สร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตร ให้เกิดความไว้วางใจ ความเชื่อใจ และความเชื่อมั่นในความรู้

ความสามารถของผู้นำ ควรสร้างความตระหนักในการทำงานเป็นทีม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันด้วยความจริงใจ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และผู้บริหารควรส่งเสริมและกระตุ้นบุคลากรให้มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ทำงานให้เสร็จตรงเวลาอย่างมีคุณภาพ

7.2 ด้านการติดต่อสื่อสาร มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ควรสร้างช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย มีความชัดเจน ก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมถึงผู้บริหารควรใช้เทคนิคการสื่อสารที่เป็นมิตรเพื่อให้มีความรู้สึกอยากร่วมงาน จัดกิจกรรมกลุ่มให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลการปฏิบัติงาน และจัดสัมมนาทางวิชาการเพื่อให้บุคลากรได้แสดงความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน และมีการสื่อสารที่เปิดกว้างและชัดเจน

7.3 ด้านการจูงใจ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ควรมีการสร้างแรงจูงใจทั้งทางบวกและทางลบ มีการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานอย่างยุติธรรม ควรกระตุ้นให้บุคลากรในโรงเรียนกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานตามความถนัดและความสามารถ จัดกิจกรรมประกาศเกียรติคุณให้บุคลากรที่มีผลงานดีเด่น และให้กำลังใจบุคลากรในการปฏิบัติงาน

7.4 ด้านการพัฒนาทีมงาน มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

การพัฒนาทีมงานนั้นควรมีการมอบหมายงานให้ร่วมรับผิดชอบกันเป็นทีม สนับสนุนส่งเสริมให้การทำงานเป็นทีม โดยการจัดกิจกรรม Walk rally เพื่อพัฒนาโรงเรียน และเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติงาน การนิเทศผลการปฏิบัติงาน ควรส่งเสริมให้สมาชิกศึกษานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อนำมาพัฒนาโรงเรียน โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และส่งครูเข้าร่วมการอบรมสัมมนา และศึกษาดูงาน เพื่อนำความรู้มาพัฒนาโรงเรียนให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัย อภิปรายผลตามผลการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาปิงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านการจูงใจ และด้านภาวะผู้นำ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยทางการบริหารเป็นสิ่งที่มาสนับสนุนการดำเนินงานทางการบริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ เพราะการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน คือการที่บุคลากรในโรงเรียนมีความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีความมุ่งมั่นและความสามัคคีในการปฏิบัติงาน การที่ผู้บริหารและครูให้ความไว้วางใจกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง มีความสามัคคี มีความพร้อมเพรียงและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านการจูงใจ เนื่องจาก ผู้บริหารจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมเพื่อการปฏิบัติงาน และด้านภาวะผู้นำ เนื่องจากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วุฒิพร ประทุมพงษ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 3 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัจจัยทางการบริหารด้านการพัฒนาครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยของ ชุณหยา ผาผง (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น พบว่า ระดับปัจจัยทางการบริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยทางการบริหารด้านวัฒนธรรมองค์การ ปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะบุคลากร และปัจจัยทางการบริหารด้านโครงสร้างองค์กร ตามลำดับ ผลการวิจัยของ คำเตียง ก่าเกลี้ยง (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านภาวะผู้นำและบรรยากาศ / วัฒนธรรมองค์การ ส่วนด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ/สารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย

น้อยที่สุด และผลการวิจัยของ ปราณี สาโพธิ์วัน (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านความพึงพอใจในการทำงานของครู ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน และด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประสิทธิภาพโรงเรียนเป็นผลสำเร็จของโรงเรียนที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้งานด้านการจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความพึงพอใจในการทำงานของครู เพราะความพึงพอใจในการทำงานของครูเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของครูมีต่องานในด้านบวก ได้แก่ ความพึงพอใจในด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน การยอมรับนับถือซึ่งกันและกันของเพื่อนร่วมงาน ความไว้วางใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อตนเอง เงินเดือนค่าตอบแทนที่ได้รับ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ โดยผลการปฏิบัติงานของครูได้รับการยกย่องในระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา ครูมีความพึงพอใจในอาชีพครูและได้รับการยอมรับและยกย่องจากชุมชนและสังคมว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติมีศักดิ์ศรี และครูมีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่การทำงานขององค์การ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วุฒิพร ประทุมพงษ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนขนาดเล็ก ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ประสิทธิภาพด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประสิทธิภาพด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยของ ปราณี สาโพธิ์วัน (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพองค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของ วิทยา สอนกุลหลาบ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 โดยภาพรวมพบว่า ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความพึงพอใจในงานของครู รองลงมาคือ ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน และน้อยที่สุด คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

3.1 ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม และด้านการพัฒนาทีมงาน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการจูงใจ ส่วนด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านมากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ สามารถโน้มน้าวหรือจูงใจให้ทุกฝ่ายในโรงเรียนปฏิบัติงานในหน้าที่ตามความรับผิดชอบของตนอย่างเต็มที่ เป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจในการใช้งบประมาณ การกำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงานประจำปีของโรงเรียน รวมไปถึงกำหนดนโยบายในการพัฒนามูลนิธิให้มีความรู้ความสามารถและก้าวหน้าการเปลี่ยนแปลง โดยการบริหารสถานศึกษา เป็นกระบวนการ หรือการดำเนินกิจกรรมที่ผู้บริหารร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ร่วมกันวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม โดยใช้เทคนิคการจูงใจ การบังคับบัญชา เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์วรรัตน์ แสงวงศ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อความพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยทางการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ ปราณี สาโพรวัณ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

3.2 ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาปิงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ โดยรวม พบว่า ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่กว่าได้รับปัจจัยทางการบริหารมากกว่าโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก จึงทำให้มุมมองที่มีต่อปัจจัยทางการบริหารโดยภาพรวมมากกว่า แต่ในขณะที่ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วมกลับพบว่า ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นน้อยกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นอาจเป็นเพราะว่า ในโรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรน้อยกว่า การทำงานจึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วม และการทำงานเป็นทีม เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ ในขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนบุคลากรมาก การปฏิบัติงานจึงเป็นไปในหน้าที่ใครหน้าที่มัน ทำให้มีความคิดเห็นในส่วนนี้น้อยกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปิงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

4.1 ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาปิงกาฬ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอน ต่างมีความมุ่งมั่นและต้องการให้โรงเรียนมีประสิทธิผล ไม่ว่าจะเป็นด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน และด้านความพึงพอใจในการทำงานของครู จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรชนก แยมอุทัย (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพสถานศึกษาตามทฤษฎีของบุคคาลการทางการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพสถานศึกษาตามทฤษฎีของบุคคาลการทางการศึกษา เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่หลักในโรงเรียน พบว่าไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยของกมลลักษณ์ สิทธิรัตน์ ณ นครพนม (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมไม่แตกต่างกันและผลการวิจัยของ ณรงฤทธิ์ นามเหลา (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มงานและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาปึงกาฬ ตามทัศนะของบุคคาลการในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ โดยรวม พบว่า ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่กว่า มีความพร้อมในการจัดการศึกษา ทรัพยากรสนับสนุน รวมไปถึงตัวนักเรียนที่มีความพร้อมในการเรียนรู้มากกว่าในโรงเรียนขนาดเล็ก การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 เฉลี่ยทุกกลุ่มสาระจึงอาจจะเป็นไปตามตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด บุคคาลการต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านและเขียนได้ เหมาะสมตามระดับชั้น เพื่อให้นักเรียนใช้ทักษะในการแก้ปัญหา อุปสรรคต่างๆที่เผชิญได้อย่างเหมาะสม และมีโอกาสได้พัฒนาตนเองมากกว่าจึงทำให้ผลการปฏิบัติงานของครูได้รับการยกย่องในระดับ

โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงฤทธิ์ นามเหลา (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหาร โรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่าประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มงานและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน ทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนโดยรวม (X_i) กับประสิทธิผลโรงเรียนโดยรวม (Y_i) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.633 ส่วนปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนทั้ง 8 ด้าน และประสิทธิผลโรงเรียนทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความเข้าใจและมีความคิดเห็นว่าปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลโรงเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กันทางบวก เพราะปัจจัยทางการบริหารไม่ว่าจะเป็นด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านการจูงใจ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการพัฒนาทีมงาน และด้านอื่นๆ ล้วนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คุณลักษณะของผู้เรียน รวมไปถึงความพึงพอใจในการทำงานของครูด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิทยา สอนกุหลาบ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหาร ด้านสมรรถนะองค์การ ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ และด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยของ ปราณี สาไพรวิน (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยของ ณัฐพงศ์ พลศรี (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล จังหวัดอุดรธานี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหาร กับประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล จังหวัดอุดรธานี มีความสัมพันธ์ทางบวก โดยมี

ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของ วราภรณ์ เนาเพชร (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประทุมธานี เขต 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหาร กับประสิทธิผลสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประทุมธานี เขต 1 มีความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 8 ด้าน พบว่ามีจำนวน 4 ด้าน ที่สามารถ พยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาทีมงาน (X_8) และ ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ ด้าน บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_1) และด้านการจูงใจ (X_5)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการพัฒนาทีมงาน (X_8) รองลงมา คือ ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_1) และด้านการจูงใจ (X_5) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.435, 0.172, 0.130 และ 0.105 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ด้านนี้ สามารถร่วมกัน พยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้ร้อยละ 46.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.20006

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการ บริหารงานบุคคลในโรงเรียนได้ มีทั้งหมด 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศและ วัฒนธรรมองค์การ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการจูงใจ และด้านการพัฒนาทีมงาน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จเกิดประสิทธิผลของโรงเรียนต้องอาศัยการ พัฒนาทีมงาน ซึ่งการพัฒนาทีมงานในบริบทนี้คือการพัฒนาครู ซึ่งการพัฒนาทีมงานเป็น การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อองค์การ การค้นหา วิธีการ และเครื่องมือต่างๆ ที่จะสร้างบรรยากาศในการทำงานเพื่อกระตุ้นให้ทรัพยากร มนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ สร้างบรรยากาศองค์การให้ เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และการเปลี่ยนค่านิยมให้ถูกต้องในเรื่องความรับผิดชอบ หาก ครูได้รับการพัฒนาแล้ว ก็ย่อมนำสิ่งที่พัฒนาไปสู่การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ ได้อย่างเต็มศักยภาพของตัวผู้เรียน เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น มีคุณลักษณะที่ดี สามารถ

คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ย่อมส่งผลให้ครูเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เพราะถือว่าประสบความสำเร็จในการสอน ทั้งนี้ต้องอาศัย การติดต่อสื่อสาร การทำงานที่ดีนั้น ต้องมีการติดต่อสื่อสารการประสานงานที่ดี หากเราพูดดี มีเทคนิคต่างๆ ในการสื่อสาร ย่อมส่งผลให้คนอื่นอยากร่วมงานด้วย เพราะการติดต่อสื่อสาร เป็นการใช่วิธีการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ หลายช่องทาง ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ใช้หลักเหตุผลในการสื่อสาร โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องการ ซึ่งการติดต่อสื่อสารที่ดีจะทำให้การดำเนินงานขององค์การราบรื่นไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากการสื่อสารดี ก็ย่อมส่งผลดีต่อโรงเรียน ทำให้โรงเรียนเกิดประสิทธิผล ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องอาศัยผู้บริหารที่มีเทคนิคในการจูงใจที่ดี เพราะการจูงใจเป็นการกระตุ้นที่ทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาอย่างมุ่งมั่น เพื่อให้เกิดการตอบสนองในการทำงานตามเป้าหมายขององค์การ ถ้าหากผู้บริหารสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่ครู ครูก็ย่อมมีกำลังใจในการทำงาน ทำให้งานออกมามีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ บรรยากาศและวัฒนธรรมขององค์การ เพราะบรรยากาศและวัฒนธรรมขององค์การเป็นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน การที่บุคลากรในโรงเรียนมีความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีความมุ่งมั่นและความสามัคคีในการปฏิบัติงาน การที่ผู้บริหารและครูให้ความไว้วางใจกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างจริงใจ มีความสามัคคี มีความพร้อมเพรียงและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน หากบรรยากาศในการทำงานดี คนก็อยากทำงาน และมีความสุขในการทำงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของปราณี สาโพวัน (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า ปัจจัยทางการบริหาร ด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ด้านลักษณะบุคลากรขององค์การ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การ ด้านแรงจูงใจของบุคลากรในองค์การ และด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลขององค์การของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของ ญัฐพงศ์ พลศรี (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล จังหวัดอุดรธานี พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณและการสร้างสมการพยากรณ์ ประสิทธิภาพของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาล จังหวัดอุดรธานี โดยใช้ปัจจัยทางการบริหาร

เป็นตัวแปรพยากรณ์พบว่า ปัจจัยวัฒนธรรมโรงเรียน ปัจจัยเทคโนโลยี ปัจจัยบรรยากาศ ในโรงเรียน และปัจจัยงบประมาณ เป็นตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล จังหวัดอุดรธานีที่ดีที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .863 มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 74.50

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนที่มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีจำนวน 4 ด้าน โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการพัฒนาทีมงาน ซึ่ง การพัฒนาทีมงาน หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กร การค้นหาวิธีการ และเครื่องมือต่างๆ ที่จะสร้างบรรยากาศในการทำงานเพื่อกระตุ้นให้ทรัพยากรมนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ สร้างบรรยากาศองค์การให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และการเปลี่ยนค่านิยมให้ถูกต้องในเรื่องความรับผิดชอบ รองลงมาคือ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ และด้านการจูงใจ ตามลำดับ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนด้านดังกล่าวให้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการส่งเสริมและกระตุ้นให้บุคลากรพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งผลถึงประสิทธิผลโรงเรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านการจูงใจ และด้านภาวะผู้นำ ตามลำดับ ในการบริหารงานควรมีการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเสริมทักษะการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำไปพัฒนาประสิทธิผลโรงเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนไปทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ และเขตอื่นๆ ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร